

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 12Csp/158/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216217497
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bíróová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2216217497.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudkyňou JUDr. Evou Bíróovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovaným: 1/ D. V., O.. XX.XX.XXXX a 2/ G. V.Á., O.. XX.XX.XXXX, D. Z. V. K. M., X. XXX/XX, o zaplatenie 4.487,31 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi istinu 2.703,24 eur s 8,05% úrokom z omeškania ročne od 30.09.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

Súd žalobcovi priznáva voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70%.

odôvodnenie:

(1) Žalobca sa žalobou zo dňa 10.11.2016 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by boli žalovaní zaviazaní k zaplateniu istiny vo výške 11.756,60 eur, úroku z omeškania v sume 331,62 eur a v sadzbe 8,05% ročne od 30.09.2015 do zaplatenia a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru. Žalobný nárok odôvodnil tým, že žalovaným bol poskytnutý úver právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava) vo výške 11.300 eur, ktorý mali žalovaní splácať po 181,48 eur mesačne od mája 2009 do apríla 2019 vždy k 10. dňu mesiaca. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 bola pohľadávka banky voči žalovaným postúpená na žalobcu. Ku dňu postúpenia pohľadávka predstavovala sumu 12.434,68 eur a pozostávala z istiny 8.796,77 eur, úroku 3.111,43 eur, úroku z omeškania 426,03 eur a poplatkov 100,45 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení. Výška a špecifikácia pohľadávky v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. V konaní si žalobca uplatňuje splátky úveru splatné od 10.11.2013 do 10.04.2019 v počte 66 a v celkovej výške 11.977,68 eur. Nárok na úrok z omeškania odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Od oznámenia postúpenia pohľadávky žalovaní nezaplatili žiadnu sumu. V písomnom podaní z 12.06.2017 doplnil, že žalovaní zaplatili na úvere celkom 9.356,09 eur, z toho na úverovú istinu bola započítaná čiastka 6.188,93 eur, na úrok 2.458 eur, na poplatky 696,41 eur a úrok z omeškania 12,75 eur. Ďalším doplňujúcim podaním zo dňa 16.11.2017 uviedol, že úrok na úvere do zoplatnenia úveru predstavoval sumu 2.047,68 eur. Poukázal zároveň na právnu úpravu obsiahnutú v §§ 505 a 506 Obchodného zákonníka, podľa ktorej je úrok z úveru dlžník povinný platiť do vrátenia peňažných prostriedkov.

(2) Žalovaným bola žaloba doručená riadne dňa 07.03.2017 a 06.03.2017, k žalobe sa napriek výzve súdu nevyjadrili. Nárok žalobcu ani po skutkovej (vecnej), ani po právnej stránke nesporevali. V celom priebehu súdneho konania boli žalovaní nečinní.

(3) Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z. - CSP) skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(4) Tunajší súd vo veci rozhodol prvýkrát rozsudkom č. k. 12Csp/158/2016-104 zo dňa 20.11.2017 tak, že žalovaných (výrokom I.) zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi istinu 5.111,07 eur a úrok do zosplatnenia úveru 2.047,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 331,62 eur a vo výške 8,05% ročne z istiny od 30.09.2015 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku (výrokom II.) - na nároku o zaplatenie 4.487,31 eur žalobu zamietol a žalobcovi priznal (výrokom III.) voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20%. Na odvolanie žalobcu odvolací súd rozsudok v zamietajúcej časti zrušil a vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že v novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne znova o náhrade trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že súd prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie. Rozhodnutie vo výroku I. o peňažnej povinnosti žalovaných nadobudlo právoplatnosť (dňa 20.01.2018) a stalo sa vykonateľným.

(5) Predmetom sporového konania tak ostalo prejednanie nároku žalobcu o zaplatenie sumy 4.487,31 eur s prísł.

(6) Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav veci:

(7) Zmluvou o splátkovom úvere č. 0193412166 zo dňa 21.04.2009 právny predchodca žalobcu žalovaným poskytol úver vo výške 11.300 eur s úrokom 14,6% ročne. Úver mali žalovaní splatiť v 120 mesačných splátkach po 181,48 eur, vždy k 10. dňu mesiaca od mája 2009 do apríla 2019. Ročná percentuálna miera nákladov bola vyčíslená na 16,71%. Podľa bodu 7.6.1 VOP (ktoré sa stali súčasťou zmluvy) bola banka oprávnená pri omeškaní klienta so splatením jednej splátky trvajúcom viac ako 10 dní vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Banka listami zo dňa 09.09.2015 upozornila žalovaných na omeškanie so splácaním v sume 4.999,35 eur s výzvou na úhradu do 15 dní, následne listami zo dňa 30.09.2015 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru k 29.09.2015 s vyčísleným zostatkom 12.319,82 eur.

(8) Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 postupca - Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava postúpil na postupníka - žalobcu okrem iných aj pohľadávku vedenú voči žalovaným vo výške celkom 12.434,68 eur. Podľa špecifikácie postúpenej pohľadávky predstavovala istina sumu 8.796,77 eur, úroky celkom 3.537,46 eur a poplatky 100,45 eur, posledná úhrada na úvere bola vykonaná dňa 10.06.2013.

(9) Zmluva o úvere, z ktorej žalobca svoj nárok vyvodzuje, je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Keďže však žalovaní mali uzavrieť predmetnú zmluvu ako spotrebiteľia (§ 52 ods. 4 Obč. zák.), na daný právny vzťah sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ZSÚ), tiež aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. - OZ), keďže právny predchodca žalobcu je podnikateľ a úvery poskytuje opakovane (dodávateľ), žalovaní sú fyzické osoby, ktoré preukázateľne nekonali v tomto vzťahu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (spotrebiteľ).

(10) Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

(11) Podľa § 503 ods. 1 Obch. zák. záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Podľa ods. 2 ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

(11) Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods. 2 (v znení účinnom od 01.05.2014) ustanovenia o

spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(12) Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

(13) Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

(14) Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

(15) Aktívna legitímácia žalobcu postúpením pohľadávky bola súdom preskúmaná a preukázaná v zmysle § 524 ods. 1 OZ v znení § 98 ods. 8 zákona o bankách, úver bol pôvodným veriteľom riadne zosplatený (listami zo dňa 30.09.2015), omeškanie dlžníka (žalovaných) bolo preukázané písomnou výzvou, aj v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti poukazom na porušenie Všeobecných obchodných podmienok v bode 7.6.1 a/, pričom vyhlásenie mimoriadnej splatnosti umožňovalo veriteľovi dojednanie v bode 7 zmluvy.

(16) Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo inej právnej forme.

(17) Podľa § 4 ods. 1 zák. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

(18) Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. (v znení platnom do 31.01.2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

(19) V danom prípade strany uzavreli zmluvu o úvere. Na preukázanie tohto tvrdenia žalobca predložil súdu zmluvu o splátkovom úvere z 21.04.2009, v zmysle ktorej bol žalovaným poskytnutý bezúčelový spotrebný úver vo výške 11.300 eur. Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola sčasti podaná dôvodne. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaní riadne úver nesplácali, úver bol zosplatený 29.09.2015. Žalobca však nemá nárok na splátky splatné až do zmluvou určenej splatnosti úveru (v nich je rátané aj s úrokom - pri riadnej platobnej disciplíne žalovaných), ale len na nesplatenú úverovú istinu a na úrok z úveru má nárok výlučne do času zosplatenia úveru (v zmysle rozhodnutia NS SR vo veci sp. zn. 4Obo/143/1998: „ pri mimoriadnom zosplatení úveru veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Nastupuje tak stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov, teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Keďže jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného

úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. ...“), preto súd v časti nároku na úrok z úveru pre čas po zosplatnení úveru (uplatnený sumou 1.783,39 eur) žalobu zamietol. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. Nedôvodnosť nároku na úrok z úveru po jeho zosplatnení bola už viackrát súdmi judikovaná (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/264/2018 zo dňa 25.03.2019 a Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015). V zostávajúcom nároku súd žalobe vyhovel, zároveň priznal aj nárok na úrok z omeškania (uplatnený v percentuálnej sadzbe v súlade so zákonom) z priznanej čiastky odo dňa navrhovaného žalobcom, keďže žalovaní sa s vrátením úveru preukázateľne dostali do omeškania.

(20) Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(21) Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(22) Súd žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov voči žalovaným v rozsahu 70% vzhľadom na celkový pomer úspech v spore, podľa pomeru procesného úspechu žalobcu a žalovaných 85%:15%).

(23) Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť (§ 365 ods. 1 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok)